

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด :
กรณีศึกษาประชาชนในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในจังหวัดนครปฐม
**Participation of Community in Narcotic Crime
Prevention : A Case Study of People in A Village in
Nakhonpathom.**

ณัฐพงศ์ ปัญญากาญจน์¹

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐมจำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling) โดยการจับฉลาก

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภูมิหลัง ที่เป็นด้านระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ($p\text{-value}=0.002$) สถานภาพทางสังคม (สมรสและอยู่ด้วยกัน) ($p\text{-value}=0.000$) การศึกษามัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า ($p\text{-value}=0.001$) ปริญาโทหรือสูงกว่า ($p\text{-value}=0.002$) อาชีพเกษตรกร ($p\text{-value}=0.007$) มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระในส่วนของการตระหนักในโทษของยาเสพติดและความผูกพันกับชุมชนเข้ามา

¹ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต อาชีววิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิเคราะห์ร่วมด้วย พบว่า สถานภาพทางสังคม (สมรสและอยู่ด้วยกัน) ($p\text{-value}=0.007$) การศึกษามัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า ($p\text{-value}=0.032$) ปริญญาโทหรือสูงกว่า ($p\text{-value}=0.009$) อาชีพเกษตรกร ($p\text{-value}=0.006$) รวมถึงการตระหนักในโทษยาเสพติด ($p\text{-value}=0.035$) และความผูกพันกับชุมชน ($p\text{-value}=0.000$) มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตัวแปรที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดได้ถึง ร้อยละ 51.5

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม ยาเสพติด อาชญากรรม

Abstract

The purpose of this quantitative research is to examine the background, explore awareness factors in drug danger and study factors tie with community impact on participation in Narcotic Crime Prevention. Data were collected from 271 people in a village in Nakhonpathom through Simple Random Sampling.

It was found that the background correlated with the villagers' participation length of residence ($p\text{-value}=0.002$), social status (married and living together) ($p\text{-value}=0.000$), High school graduate or the equivalent ($p\text{-value}=0.001$), Master's degree or higher ($p\text{-value}=0.002$), being the agriculturist ($p\text{-value}=0.007$) and having related to community participation in narcotic crime prevention with statistical significance 0.05. And after adding the independent variables, namely, awareness factors in drug danger and factors tie with community in the analysis, the findings yield

results of social status (p -value=0.007), High School education or equivalent (p -value=0.032), completed Master's degree or higher (p -value=0.009) being agriculturist (p -value=0.006)¹, including the awareness factors in drug danger (p -value=0.035), and the factors tie with community impact on participation in Narcotic Crime Prevention (p -value=0.000) that yielded statistical significance 0.05. Therefore, it is apparent that the aforementioned variables could also predict the community participation in Narcotic Crime Prevention as much as 51.5 percent.

Keywords : participation, drugs, crime

บทนำ

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมที่เป็นอันตรายต่อความสงบสุขของคนในสังคม เป็นอันตรายทั้งทรัพย์สิน ร่างกาย และจิตใจ ปัญหาอาชญากรรมมีหลากหลายรูปแบบ มีความรุนแรงแตกต่างกันไป แม้จะมีการปราบปรามอย่างจริงจัง ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ปัญหาอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นส่งผลเสียหายต่อประเทศ ต่อความเป็นอยู่โดยสงบสุขของประชาชน หน่วยงานของภาครัฐจึงจำเป็นต้องเข้ามาแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างเร่งด่วน ในการทำงานจึงต้องร่วมมือกันจากหลาย ๆ หน่วยงานเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐเข้ามาแก้ไขปัญหาอาจจะมีอุปสรรคในการหาข้อมูล เบาะแสที่สำคัญต่าง ๆ จึงได้มีโครงการต่าง ๆ ที่ให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในแก้ปัญหา การป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นในชุมชนนั้น ๆ (มีนา, 2556)

ด้วยสถานการณ์ปัญหายาเสพติดของประเทศในปัจจุบันจัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤต โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาไอ เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปรามจับกุมการค้ายาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจัง แต่ก็ไม่ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลงเลยแต่กลับทำให้ผู้ผลิตได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้นและการตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยเข้าไปมีผลประโยชน์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเสียเอง ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่สัมฤทธิ์ผล (ชลิตา กลิ่นเชย, 2559)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่นับจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งจากสถิติพบว่าผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากจะเป็นผู้ก่อคดีอุกฉกรรจ์ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรข้ามชาติและปัญหาความมั่นคงแห่งชาติอีกด้วย หากปล่อยไว้ให้เนิ่นช้าจะก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางสังคมอย่างรุนแรงจนไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะปัญหาเสพติดมิใช่เรื่องที่จะสามารถควบคุมให้อยู่ในวงจำกัดได้อีกต่อไป แต่กลับจะเป็นปัญหาระดับชาติที่ลุกลามอย่างไม่จบสิ้น (วรัญญ บุษยลือ, 2558) ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่ทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งหามาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บรรลุผลอย่างจริงจัง

มาตรการในการป้องกันนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนพัฒนาเจตคติของประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม ให้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด และร่วมกันไม่ยุ่งเกี่ยวและต่อต้านยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมหลัก ๆ ได้แก่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ การเผยแพร่

เอกสาร การสร้างแกนนำ การบรรยายฝึกอบรมสัมมนาแก่กลุ่มเป้าหมาย ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน รวมทั้งการจัดทำโครงการป้องกันต่าง ๆ เช่น โครงการค่ายแกนนำนักเรียน โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการชุมชนปลอดภัยยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น

การที่ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการสอดส่อง ป้องกัน รวมไปถึงการแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรม จะต้องมีการร่วมมือกันในทุก ๆ หน่วยของสังคม เพื่อเป็นการแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง การวางนโยบายการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมจะต้องให้การปกครองส่วนท้องถิ่นรับนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นการแก้ไขคนในชุมชนของตนเอง ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน รู้จักป้องกันตนเองและเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจดีขึ้น ตลอดจนให้ความสนใจในกิจการของตำรวจ ให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาอื่น ๆ ยิ่งขึ้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจะนำนโยบายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไปวางแผนเพื่อให้การปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปปฏิบัติและทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ในการอบรมหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับประชาชนในชุมชนคือ ผู้ใหญ่บ้าน (ชัชฤทธิ์ ขาวสุวรรณ, ม.ป.ป)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด : กรณีศึกษาประชาชนในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในจังหวัดนครปฐม เพราะเป็นการปกครองท้องถิ่น มีข้อมูลการกระทำผิด มีการเข้าถึงปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ของรัฐจะได้เข้าใจถึงปัญหาและจะได้หาแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยการตระหนักรู้ในโทษของยาเสพติด ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention) สุดสงวน สุธีสร (2546) ให้คำอธิบายว่า หมายถึง การคาดการณ์หรือประเมินล่วงหน้าเกี่ยวกับช่องทาง หรือโอกาสของการกระทำผิด หรือสภาพการณ์อาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งความพยายามที่จะกระทำการใด ๆ เพื่อเป็นการสกัดกั้นมิให้มีการกระทำผิดใด ๆ เกิดขึ้น ซึ่งการป้องกันอาชญากรรม ไม่อาจพึ่งพาการคุ้มครองภาครัฐได้เพียงอย่างเดียว คนทุกคนในสังคมควรจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ครอบครัวเพื่อนและชุมชนต้องมีบทบาทและความเข้มแข็งขึ้น ศีลธรรมประจำใจควรมีบทบาทในการยับยั้งการกระทำผิด (เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน, 2555)

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม

Hirschi (1969) กล่าวถึงหัวใจของทฤษฎีนี้ว่าอยู่ที่ความผูกพันทางสังคม (Social Bond) เป็นสิ่งที่บุคคลจะต้องมีเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม โดยเฉพาะต่อมาตรฐานความประพฤติว่าอย่างไรถึงจะเป็นความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งความผูกพันทางสังคมนี้ ได้แก่

1. ความรู้สึกผูกพัน (Attachment) หมายถึง ความรู้สึกผูกพัน หรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (Superego or Conscience)

- 1) ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา (Attachment to Parent)
- 2) ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (Attachment to School)
- 3) ความรู้สึกผูกพันต่อเพื่อน (Attachment to Peer)

2. ความยึดมั่น (Commitment)
3. ความเกี่ยวข้อง (Involvement)
4. ความเชื่อ (Belief)

ความผูกพันทางสังคมทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด เช่น ความรู้สึกผูกพันกับการยึดมั่น บุคคลที่มีปัญหามีผลมาจากการที่เขาไม่มีความรู้สึกผูกพันกับสังคม หากบุคคลมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาและเพื่อน จะทำให้เขาอุทิศตัวเองไปกับการศึกษาและการกระทำเป็นที่ยอมรับ ให้เห็นได้ว่าความรู้สึกผูกพันจะส่งผลต่อความยึดมั่นในบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2549)

ทฤษฎีสังคมไร้ระเบียบ (Social Disorganization)

ความไม่เป็นระเบียบของสังคม หมายถึง ภาวะสังคมหรือสถาบันพื้นฐานทางสังคมไม่สามารถที่จะควบคุมสมาชิกของสังคมให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่สังคมวางไว้ได้ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า หมายถึงความไม่เหมาะสมในระบบสังคมที่ทำให้จุดประสงค์ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป

สาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบของสังคม พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังต่อไปนี้

- 1) เกิดจากความล้มเหลวของกลุ่มจารีตประเพณี
- 2) ผลประโยชน์ของกลุ่มคนขัดกัน
- 3) สถานภาพและบทบาทที่ขัดแย้งกัน
- 4) ความผิดพลาดในการให้การอบรม เรียนรู้ระเบียบแบบแผนของสังคม สถาบันหรือองค์กรต่าง ๆ ในสังคม
- 5) ความขัดแย้งระหว่างกฎเกณฑ์กับความมุ่งหวัง (สังคมวิทยา, ม.ป.ป)

แนวคิดและทฤษฎีทางการบริหารงานยุติธรรม

ทฤษฎีหน้าต่างแตกหรือทฤษฎีกระจกแตก (Broken Windows Theory) ทฤษฎีนี้ ว่าด้วยเรื่องของจุดต่าง หรือความไม่ดี หรือความไร้ระเบียบ

แม้เพียงเล็กน้อย ก็สามารถสื่อความหมายได้ว่า ไม่มีคนดูแล เป็นเหตุให้เกิดความไม่ดี หรือหายนะที่ใหญ่โตมากขึ้นเรื่อย ๆ เพิ่มความกลัว ทำให้ชุมชนอ่อนแอลง และเพิ่มแนวโน้มพฤติกรรมทางอาชญากรรมถ้าไม่ได้รับการแก้ไขให้เข้าที่ (จุติมา พรหมศร, 2556)

แนวคิดและทฤษฎีการควบคุมยาเสพติด

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาต่อยอดที่เกิดจากความบกพร่องของกลไกต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นกลไกทางสังคม ทางเศรษฐกิจหรือทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ดังนั้นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงจำเป็นต้องใช้ความหลากหลายทางวิชาการเข้าช่วยในการทำงาน ในแง่พื้นที่ปัญหาหรือที่เรียกว่าเป็น Heartland ได้แก่ พื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่หมู่บ้านชายแดนและสถานประกอบการ ในแง่ของชุมชนชนบทหรือหมู่บ้านชายแดน ความผูกพันในแง่เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์มีสูง ความเชื่อวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน ดังนั้นสามารถนำทฤษฎีว่าด้วยชุมชนสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ได้โดยตรง ส่วนในชุมชนเมืองหรือคนในสถานประกอบการ การจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสมาชิกในชุมชนนั้น ควรใช้กลไกค่อนข้างเป็นทางการหรือกลไกจัดตั้งที่ผูกพันกับการประกอบอาชีพของสมาชิกนั้นเป็นสำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

จินตวิทย์ เกษมสุข (2554) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าคือ กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ และความชำนาญร่วมกับวิทยากรที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

การมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง จึงหมายถึง การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้ทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพ

ทางเศรษฐกิจและสังคม และการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน

กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นแนวความคิดใหม่ที่มีรากฐานมาจากแนวคิดของระบอบประชาธิปไตย เป็นกระแสของความคิดที่ทำให้ผู้คนในสังคมตระหนักดีว่า การดำเนินกิจการใด ๆ ก็ตาม ผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีส่วนได้เสียควรเป็นผู้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะความคิด การปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันจึงต้องประยุกต์แนวคิด ให้ตอบรับกับแนวคิดประชาธิปไตย โดยต้องสร้างกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน อันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน และเป็นส่วนสำคัญของแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนกลุ่มที่มีส่วนได้เสียและได้รับผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ดังนั้น การพัฒนาจึงเริ่มจากความต้องการของชุมชนแทนความต้องการของหน่วยงานภาครัฐ

กรอบแนวคิด

● ปัจจัยภูมิหลัง

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- ศาสนา
- ระดับการศึกษา
- รายได้
- อาชีพ
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
- ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

● ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด

● ปัจจัยความผูกพันกับชุมชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด

- การเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด
- การเป็นอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยในชุมชน
- การเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมด้านยาเสพติด

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยมี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เลือกเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยทำการสุ่มตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยมีสูตรการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากการกำหนดสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 668 คน โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 272 คน

วิธีการศึกษาวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาภาคสนาม (Field Study)

การศึกษาภาคสนาม ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาภาคสนามด้วยตนเอง และโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปยังผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ที่เป็นแหล่งประชากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อการตอบแบบสอบถามเก็บข้อมูล

2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม พร้อมชี้แจงเหตุผลและวิธีการตอบแบบสอบถาม

3. ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากประชาชนในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยจะกลับไปเก็บแบบสอบถามอีก

1 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยภูมิหลัง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยความผูกพันกับชุมชน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน

อาชญากรรมด้านยาเสพติด

3. การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดมาสร้างเป็นแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้วนำกลับไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับประชาชนในหมู่บ้านอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปใช้

4. มาตรฐานแบบทดสอบ

คำถามใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ผู้วิจัยจะเรียบเรียงข้อความที่จะศึกษาในข้อความเชิงบวก (Positive Item) และสร้างมาตราส่วนประกอบค่า (Rating Scale) ดังนี้

ความคิดเห็น	Positive Item
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.4 หญิง คิดเป็นร้อยละ 42.6 มีอายุน้อยที่สุด 18 ปี สูงสุด 67 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 33.89 ปี โดยส่วนใหญ่ไม่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.3 คริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.7 มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 47.1 โสด คิดเป็นร้อยละ 26.5 มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 54.8 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.5 มีรายได้ต่อเดือน สูงสุด 100,000 บาท เฉลี่ย 26,496.32 บาท ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 23.9 เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.7 สมาชิกในครัวเรือน สูงสุด 7 คน เฉลี่ย 3.294 คน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนสูงสุด 67 ปี เฉลี่ย 29.98 ปีส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพวันละ 13 ชั่วโมง เฉลี่ย 7.05 ชั่วโมงต่อวัน

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยในการตระหนักโทษของยาเสพติด ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด โดยผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรบางตัวแปรมีผลต่อตัวแปรตามคือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด 0.372 หรือร้อยละ 37.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 11.07287

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ทำให้เห็นว่าตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่

ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด และปัจจัยความผูกพันกับชุมชน

เมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระคือการตระหนักในโทษยาเสพติดและความผูกพันกับชุมชนเข้าสู่สมการในโมเดลที่ 2 พบว่า ตัวแปรบางตัวแปรมีผลต่อตัวแปรตามคือการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด มากขึ้นเป็น 0.515 หรือร้อยละ 51.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ลดลงถึง 9.76521

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในโมเดลที่ 2 พบว่า ตัวแปรควบคุมบางตัวมีผลต่อตัวแปรตาม ได้แก่

สถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ($p\text{-value}=0.007$) คนที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดมากกว่าคนที่ไม่มีสถานภาพโสดลดลง ($b=4.857$)

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($p\text{-value}=0.032$) คนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นลดลง ($b=-5.341$)

การศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ($p\text{-value}=0.009$) คนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่ามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ลดลง ($b=17.521$)

อาชีพเกษตรกรรม ($p\text{-value}=.006$) คนที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดมากกว่าคนที่ไม่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปลดลง ($b=5.729$)

และทำให้ตัวแปรอิสระที่เพิ่มเข้ามาสู่สมการในภายหลังมีผลต่อตัวแปรตามเช่นกัน ได้แก่ การตระหนักในโทษยาเสพติด ($p\text{-value}=.035$) และความผูกพันกับชุมชน ($p\text{-value}=.000$) กล่าวคือ คนที่มีความตระหนักในโทษของยาเสพติดเพิ่มขึ้น 1 คะแนน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดลดลง 1 คะแนน และคนที่มีความผูกพันกับชุมชนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน ($b=-.423$) มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดเพิ่มขึ้น 1 คะแนน ($b=-1.025$)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ในส่วนของการสร้างความร่วมมือในชุมชนเป็นสิ่งที่ทุกคนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือช่วยกันสอดส่องดูแลผู้ที่อยู่ในชุมชนร่วมกัน ไม่ยกให้เป็นเพียงภาระของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งในชุมชน ซึ่งการจะเสริมสร้างความร่วมมือในชุมชน เพื่อให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็งและสามัคคีนั้น จะต้องมีการทำหรือสร้างกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างหรือพัฒนาชุมชนร่วมเพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันร่วมมือกันปกป้องชุมชนของตนเองได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดในชุมชนเป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชนไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยเท่านั้น ผู้ที่จะสามารถป้องกันชุมชนไม่ให้เกิดอาชญากรรมด้านยาเสพติดได้ดีที่สุดก็คือตัวประชาชนที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ เอง

ในการเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่นั้น พบว่าเจ้าหน้าที่รัฐมีข้อมูลเพียงพอในบางส่วน แต่ในบางส่วนก็ยังไม่เพียงพอ อาจจะเนื่องด้วยสถานการณ์ในปัจจุบันค่อนข้างเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ในบาง

ครั้งอาชญากรรมด้านยาเสพติดก็มีการพัฒนารูปแบบการก่ออาชญากรรมไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานขอเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเฝ้าระวังและจับกุมเป็นอย่างมาก และยังมีในส่วนของปัญหาหรืออุปสรรคของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดในชุมชนประเด็นหลัก ๆ คือ คนในชุมชนขาดความสามัคคี การขาดผู้นำที่ดี และยังมีในเรื่องของการเกรงกลัวอิทธิพลอีกด้วย เมื่อชุมชนไม่มีความเข้มแข็ง ขาดความสามัคคีก็จะส่งผลให้ชุมชนมีจุดอ่อน เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมได้ง่ายกว่าชุมชนที่มีความเข้มแข็งที่คอยสอดส่องดูแลชุมชนอยู่เสมอ

ข้ออภิปราย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด โดยศึกษาจากประชาชนในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ซึ่งได้รับรางวัลชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติด ซึ่งผลการศึกษสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติด ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด

จากการผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยภูมิหลังที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ สถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยผู้ที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันจะมีส่วนร่วมมากกว่าคนโสด ซึ่งจะเห็นได้ว่าในครอบครัวจะมีความรัก ความห่วงใยซึ่งกันและกัน ทั้งในเรื่องความปลอดภัยทั้งร่างกายและทรัพย์สิน จึงอาจส่งผลให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างความปลอดภัยให้แก่ตนเองและครอบครัว ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีผลต่อการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับทฤษฎีผูกพันทางสังคม (Social Bonds) กล่าวคือ สิ่งที่คุณจะต้องมีเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม โดยเฉพาะต่อมาตรฐานความประพฤติว่าอย่างไรถึงจะเป็นความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งความผูกพันทางสังคมนี้ ได้แก่

1. ความรู้สึกผูกพัน (Attachment) หมายถึง ความรู้สึกผูกพัน หรือ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (Superego or Conscience)

- 1) ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา (Attachment to Parent)
- 2) ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (Attachment to School)
- 3) ความรู้สึกผูกพันต่อเพื่อน (Attachment to Peer)
2. ความยึดมั่น (Commitment) Hirschi (1969)
3. ความเกี่ยวข้อง (Involvement)
4. ความเชื่อ (Belief)

ความผูกพันทางสังคมทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด เช่น ความรู้สึกผูกพันกับการยึดมั่น บุคคลที่มีปัญหาเกิดมาจากการที่เขาไม่มีความรู้สึกผูกพันกับสังคม หากบุคคลมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา และเพื่อน จะทำให้เขาอุทิศตัวเองไปกับการศึกษาและการกระทำเป็นที่ยอมรับ ให้เห็นได้ว่าความรู้สึกผูกพันจะส่งผลต่อความยึดมั่นในบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับ (Hirschi, 1969) (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2549)

และยังสอดคล้องกับการศึกษาของกรรภิรมย์ บุญญฤทธิ์ (2527) พบว่า ผู้ที่ได้ศึกษาสูงมีความร่วมมือมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงนั้นมักจะมี ความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม อาชีพเกษตรกรรมมีส่วนร่วมมากกว่าผู้มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่จะประกอบอาชีพเป็นช่วงฤดูกาล มีการประกอบอาชีพเป็นช่วงเวลา เวลาของเกษตรกรจึงมีมากกว่าอาชีพรับจ้างส่งผลให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากกว่า ปัจจัยการตระหนักในโทษของยาเสพติดมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการ

ป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด หากประชาชนเข้าใจถึงโทษของยาเสพติด ที่ส่งผลต่อร่างกาย สังคม ประเทศชาติจะเป็นสิ่งที่จะช่วยยับยั้งชั่งใจในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ส่วนหนึ่ง ปัจจัยความผูกพันกับชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติด ซึ่งจะเห็นได้ว่า โดยปกติพื้นฐานจิตใจของคนเราย่อมมีความรัก ความผูกพัน เมื่อมีความรักความผูกพัน จะเกิดความต้องการดูแล มีความรัก ห่วงแทนในสิ่งนั้น การพักอาศัยในชุมชน ก็ทำให้เกิดความผูกพันต่อพื้นที่ของตนเองได้ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมทำกิจกรรมของชุมชนของตนเอง ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลานานจะให้ความร่วมมือมากกว่าผู้ที่เพิ่งย้ายเข้ามาใหม่ และกลุ่มที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจะให้ความร่วมมือมากกว่า กลุ่มที่ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมาก่อน การไม่คุ้นเคยกับตำรวจในพื้นที่ หรือไม่ได้รับความคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็มีผลต่อการไม่ให้ความร่วมมือแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน มักจะให้ความร่วมมือมากกว่าผู้ที่ไม่เคยร่วมกิจกรรมของชุมชนและผู้ que เพิ่งเริ่มเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนจะใช้เวลามากกว่าผู้ที่ทำกิจกรรมมานานแล้ว ผู้ที่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมของชุมชน เนื่องจากการผ่านการฝึกเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนโดยหน่วยงานราชการ จึงมีความรู้สึกแน่นแฟ้นกับหน่วยงานราชการ และความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากเท่าใดก็จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือต่อการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น หากมีสภาพแวดล้อมชุมชนที่ดี ก็มักจะมีความร่วมมือต่อการป้องกันอาชญากรรมเป็นอย่างดี ซึ่งยังสอดคล้องกับ สุดสงวน สุธีสร (2546) ให้คำอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention) หมายถึง การคาดการณ์หรือประเมินล่วงหน้าเกี่ยวกับช่องทาง หรือโอกาสของการกระทำผิด หรือสภาพการณ์อาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งความพยายามที่จะกระทำการใด ๆ เพื่อเป็นการสกัดกั้นมิให้มีการกระทำผิดใด ๆ เกิดขึ้น ซึ่ง

การป้องกันอาชญากรรมไม่อาจพึ่งพาการคุ้มครองภาครัฐได้เพียงอย่างเดียว คนทุกคนในสังคมควรมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ครอบครัวเพื่อน และชุมชนต้องมีบทบาทและความเข้มแข็งขึ้น ศีลธรรมประจำใจควรมีบทบาทในการยับยั้งการกระทำผิด (เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน, 2555) และสอดคล้องกับ จินตวีร์ เกษมสุข (2554) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ และความชำนาญร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง จึงหมายถึง การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้ทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม และการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยกลยุทธการประชาสัมพันธ์โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นแนวความคิดใหม่ที่มีรากฐานมาจากแนวคิดของระบอบประชาธิปไตย เป็นกระแสของความคิดที่ทำให้ผู้คนในสังคมตระหนักดีว่า การดำเนินกิจการใด ๆ ก็ตาม ผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีส่วนได้เสียควรเป็นผู้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะความคิด การปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันจึงต้องประยุกต์แนวคิดให้ตอบรับกับแนวคิดประชาธิปไตย โดยต้องสร้างกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนอันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน และเป็นส่วนสำคัญของแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนกลุ่มที่มีส่วนได้เสียและได้รับผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ดังนั้น การพัฒนาจึงเริ่มจากความต้องการของชุมชนแทนความต้องการของหน่วยงานภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดควรเข้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและโทษที่จะได้รับหากกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนซึ่งเจ้าหน้าที่ควรจะเป็นผู้ที่ให้ความรู้และวางกรอบการดำเนินงานให้กับชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้มีแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่เป็นแนวทางเดียวกันทุกชุมชน

2) เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนหลากหลายช่องทาง เช่น ป้ายประกาศ แผ่นพับ การลงพบปะประชาชน เพื่อเป็นการทำความรู้จักและเป็นการป้องปรามเบื้องต้น และเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่เสพยาเสพติดเพื่อช่วยเหลือในการรับการบำบัด

3) หน่วยงานของรัฐควรมีการตรวจสอบผู้นำชุมชนในทุกพื้นที่เพื่อเป็นการตรวจสอบผู้มีอิทธิพลอันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติดและชุมชนอื่น ๆ ที่มีได้รับรางวัลชุมชนเข้มแข็งเพื่อนำผลการวิจัยมาศึกษาความแตกต่างการมีส่วนร่วม

2) ควรศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมเพื่อให้ได้รับทราบถึงข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กรรภิรมย์ บุญญฤทธิ์. (2527). การศึกษาความร่วมมือของชุมชนต่อการ
ป้องกันอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จตุมา พรหมศร. (2556). ทฤษฎีหน้าต่างแตก หรือทฤษฎีกระจกแตก
(Broken Windows Theory). ค้น เมื่อ 10 ธันวาคม 2558.
จาก <https://www.gotoknow.org/posts/425548>
- เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน. (2555). นวัตกรรมกระบวนทัศน์ การป้องกัน
อาชญากรรมของตำรวจไทยในศตวรรษที่ 21. นนทบุรี : บริษัท
เอส.อาร์.พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ชลิตา กลิ่นเชย. (2559). แก้ปัญหายาเสพติดในครอบครัวและ
สถานศึกษา. ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. จากสำนักข่าวแห่งชาติ
กรมประชาสัมพันธ์ : <http://nwnt.prd.go.th>
- ชัชฤทธิ์ ขาวสุวรรณ. (ม.ป.ป). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน
อาชญากรรม ในเขตสถานีตำรวจภูธรไชยา อำเภอไชยา จังหวัด
สุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2549). การศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้
ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน.
- มีนา. (2556). ปัญหาอาชญากรรม. ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. จาก http://meeenaja.blogspot.com/2013/08/blog-post_5400.html
- วรัญญู บุญลือ. (2558). อบรมโครงการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามพื้นที่
ชายแดนจังหวัดตาก. ค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2558. จากสำนักข่าว
แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://nwnt.prd.go.th>

- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2554). การประชุมสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา 3 มิถุนายน 2554. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2558. จาก http://www.senate.go.th/senate/report_detail.php?report_id=17
- สังคมวิทยา. (ม.ป.ป). ความไม่เป็นระเบียบของสังคม (*Social Disorganization*). ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558. จาก http://www.baanjommyut.com/library/social_sciences/38.html
- สุดสงวน สุธีสร. (2546). อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ลักษณ์ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Hirschi, T. (1969). **Causes of Delinquency**. Berkeley, University of California Press.